

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

41. An in dubio utrum votum sit emissum ante pubertatem, aut post
minorem ætatem, possit Pater illud irritare? Idem dicendum est de
tutoribus, & curatoribus, etiam in casu, quod dubium sit circa ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

ticus Beia in *summ. part. 1. cas. 49.* & alij, quos affert Sanchez de *matrim. tom. 1. lib. 1. disp. 9. num. 11. in 4. argum.* afferentes dubitantem puerum de rationis usu dum vouit, minime teneri; & hanc opinionem probabilem esse docet nouissimè Castrus Palauus *tom. 1. dispur. 3. punct. 11. num. 4.* & ego etiam probabilem esse iudico. Sed si quis stare veller in prima sententia, aduertat cum Suarez de *Relig. tom. 2. lib. 4. cap. 6. n. 7.* quamuis ex vi circumstantia ætatis votum factum post septennium præsumatur validum, quia in ea ætate ius præsumit usum rationis; nihilominus tot possunt esse in contrarium coniecturæ, vt præualeant contra præsumptionem ætatis. Imò licet aliquando coniecturæ non sufficiant ad formandum iudicium probabile defectu usus rationis, possunt tamen efficere rem dubiam, ita ut saltem æquivalent præsumptioni ætatis, & tunc votum non obligabit.

4. Notandum est etiam hic obiter, quòd quando quis est certus se emississe votum, v. g. castitatis, sed dubitat an habuerit animum se obligandi, tenetur seruare castitatem, quia confessio stat pro voto; nihilominus tale votum non censetur reservatum Pontifici, quoniam cum reservatio sit odiosa, est restringenda ad casus certos. Et idem dicendum est in casu nostro, quando scilicet quis vouit expleto septennio, sed dubitatur, an tunc habuerit usum rationis. Ita Suarez de *Relig. tom. 2. lib. 6. cap. 26. num. 6.* Sanchez in *summa tom. 1. lib. 4. cap. 40. numer. 26. & cap. 44. numer. 3. & alij.*

RESOL. XLII.

An in dubio, utrum votum sit emissum ante pubertatem, aut post minorem ætatem, possit Pater illud iterare?

Idem dicendum est de tutoribus, & curatoribus etiam in casu, quod dubium sit circa tempus subiectionis; v. g. si uxor dubitat, an ante matrimonium emisit votum, aut seruus, qui aliquando fuit liber, an tempore libertatis, & pupillus aliquando caruit tutore; & minor, qui aliquando caruit curatore, an tempore sui iuris, an post subiectionem illi votum fecerint.

Et quid, si dubium est, an votum sit confirmatum ab impubere, transacto subiectionis tempore? Ex part. 4. tr. 3. Ref. 37.

§. 1. **N**egatiuam sententiam docet Ioannes Salas in 1. 2. quest. 21. tract. 8. disp. vni. a. sect. 25. num. 201. & 202. vbi sic affert. Quando dubia est potestas irritandi, vel dispensandi votum aliquod, vel relaxandi iuramentum, etiam si quis quantum in se est dispenset, commutet, vel irritet, votum tamen, aut iuramentum implendum est, quia obligatio certa non tollitur dispensatione, commutatione, vel irritatione dubia & incerta: vt si dubium sit, an votum personale emissum sit ante annos pubertatis, & votum reale ante annum 25. non potest ita irritare pater tale votum, vt filius illud non seruans, sit tutus in conscientia. Confirmatur primò, nam filius non est in possessione certa suæ libertatis, quin imò votum ipsum quodammodo est in possessione certa, quia certò obligat; ergo in dubio de irritatione non est melior filij conditio, sed adhuc tenetur implere votum. Confirmatur secundò, quia dubitans ante tempore contractus minor fuerit, ius non habet rescindendi contractum nisi probet se fuisse minorem. Ergo, &c. Ita Salas vbi supra.

2. Verùm tu ne discedas ab affirmatiua sententia, quam tuerit Sancius in *scilicet. disp. 43. num. 9.* Suarez de *Relig. tom. 2. lib. 4. cap. 6. num. 1.* & Sanchez in *summa, tom. 1. lib. 4. cap. 32. num. 2.* quia licet vouens in possessione sua careat, & sic votum respectu eius possi-

deat, at pater possessionem suæ potestatis dominatione habet ad irritanda vota, & ne independenter ab ipsa ea vota emittantur. Ergo dum non constat de exemptione ab hoc dominio per lapsum ætatis, qua hoc durat, non est priuandus hæc possessio, & ita hæc sententiam præter Doctores citatos tenet etiam Villalobos in *summa tom. 1. tract. 1. difficut. 21. num. 5.* vbi sic ait. [El que duda si quando hizo el voto tenía catorce años para la irritación de los votos, se ha de juzgar que no los tenía, y puede irritarlos el que podía no los teniendo porque el Padre es en posesión de derecho sobre la voluntad del hijo, y mientras ay duda non se le deve quitar.]

3. Notandum est etiam hic, supradictam doctrinam esse veram quoad tutores, & curatores, etiam in casu quo dubium sit circa tempus subiectionis; vt, v. g. si uxor dubitet an ante matrimonium votum emisit an seruus, qui aliquando fuit liber, an tempore libertatis; & pupillus, qui aliquando caruit tutore, & minor, qui caruit aliquando curatore, an tempore sui iuris, an post subiectionem illi votum fecerint. Puta enim in his casibus posse supradictos irritare vota, & vouentes non teneri illa post dictam irritationem adimplere, durante subiectione.

4. Sed quid si dubium sit, an votum sit confirmatum ab impubere transacto subiectionis tempore, relictum nempe sit personale, & dubitet an pubes sit confirmatum? Respondeo quòd tunc potest esse hoc dubium de ipsa confirmatione, quia de nullo constat, aut potest de solo eius tempore dubitari, vt si constat confirmatum esse, at dubitatur an tempore impubertatis, vel potius tempore pubertatis: in utroque casu dico Superiorem posse votum irritare; & rationes horum omnium videbis apud Sanchez vbi supra, numer. 7. & 8. ex quo hæc omnia desumpta sunt.

RESOL. XLIII.

Impubes ante 14. annum nondum completum vouit religionem ingredi, factò pubere mortuo pater, & legitimus curator ei constituitur, quæritur, utrum possit curator votum illud irritare?

Et an hoc idem dicendum sit de matre, ac de alijs curatoribus.

Et ex doctrina supradicta questionis inferatur, an Pater possit irritare vota filiorum ante pubertatem emissas modo pubes post acquisitionem pubertatis, non ratificauerit vota tempore impubertatis facta?

Et in dubio an ratificatio facta fuerit post pubertatem, præsumendum sit votum non fuisse ratificatum? Ex part. 6. tract. 7. & Misc. 2. Ref. 22.

§. 1. **N**egatiuè responderet Suarez de *religione tom. 2. lib. 6. cap. 6. num. 25.* Quia Curator datus est ad gubernationem minoris in bonorum administratione, non in persona, leg. in *copulandis 9. Cod. de nupt. ubi Nec Curatoris: qui solum rei familiaris sustinet administrationem, cuius officium durat vique ad vigintiimum quintum annum completum, quo tempore finitur pubertas: sed irritare vota personalia est actio nimirum pubertatis, non eius bona. Ergo Curator hac potestate non gaudet. Item illa vota fuerunt emissas sub conditione, si Patri placuerint, & illo defuncto si placuerint Tutori: non autem euilla fuerunt sub conditione, si Curatori placuerint: quia tempore quo fuerint emissas non erat habilis Curator: at tutoris officium cessat obtemperata pubertate. Istiti. Quibus mod. tutel. finit. in princip. Ibi, Pupilli, pupillæ cum puberes esse ceperint, à tutela liberantur. Ergo cessat in Tutore potestas ea vota irritandi: neque tranfit in Curato*